

Tzav (Bevel) Vayikra (Leviticus) 6:1-8:36

Wel, hier zijn we terug bij de offers. Waarom dezelfde offers herhalen? Op het eerste zicht lijkt het alsof we lezen wat we vorige week in Parashat Vayikra lazen. Herformuleert יהוה (Yahwey) het enkel maar om te benadrukken? We zullen proberen daar achter te komen.

Een dieper onderzoek van beide brengt een fundamenteel verschil aan het licht. Merk op dat Parashat Vayikra tot de kinderen van Israël gericht is:

Vayikra 1:2 “Spreek tot de kinderen van Israel, en zeg tot hen: ‘Wanneer iemand van u een offergave aan יהוה brengt, zult u uw offergave brengen van uw vee van de runderen en van de schapen.

Terwijl Parashat Tzav zich bijzonder tot de priesterafdeling van de Levieten richt:

Vayikra 6:9 “Beveel Aaron en zijn zonen, zeggende: ‘Dit is de Torah van het brandoffer....

Dit onderscheid wordt verder gestaafd door het feit dat hoofdstukken 1-6 (Vayikra) zich concentreren op “wat” geofferd kan worden, en hoofdstukken 6-8 (Tzav) op de instructies voor het priesterschap m.b.t. “hoe” de offergaven te op te offeren. We zouden kunnen zeggen dat de lezing van vorige week de hand-leiding was voor de individuen van Israël en dat we deze week de handleiding voor het priesterschap hebben. Dit zou ons zeer moeten interesseren aangezien wij tot het priesterschap behoren!

1 Petrus 2:9 Maar gij zijt een uitverkoren generatie, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, Zijn eigen bijzonder volk, opdat gij de lof moogt verkondigen van Hem die u uit de duisternis in Zijn wonderbaar licht geroepen heeft.

Openbaring 1:6 en ons tot koningen en priesters voor Zijn God en Vader gemaakt heeft; aan Hem zij glorie en heerschappij voor eeuwig. Amen.
Dat betekent niet dat wij bij de herbouwde tempel slachtoffers zullen offeren. Er werd wat veranderd aan dit priesterschap:

Hebreeën 7:11-17, Daarom, indien de perfectie door het Levietische priesterschap (want daaronder heeft het volk de wet gekregen) zou zijn, welke verdere behoefte was er dat een ander priester zou opstaan volgens de orde van Melchizedek, en niet geroepen zijn volgens de orde van Aaron? Want door het gewijzigde priesterschap, is er noodzakelijk ook een wijziging van de wet. Want Hij over wie deze dingen gezegd worden, behoort tot een andere stam, waarvan niemand aan het altaar voorgegaan is. Want het is evident dat onze Adonai uit Judah opstond, van de stam waarover Mozes niets sprak m.b.t. het priesterschap. En het is nog veel meer duidelijk indien er, in de gelijkenis van Melchizedek, een andere priester opstaat die niet volgens de wet van een vleeselijk gebod gekomen is, maar naar de kracht van een eindeloos leven. Want Hij getuigt: “Gij zijt een priester voor eeuwig naar de orde van Melchizedek.”

Prijst Yah! Wij maken nu deel uit van het priesterschap van Melchizedek. Het priesterschap van Melchizedek is het hemelse koninkrijk waarvan Yeshua zei dat het gekomen was:

Matteüs 10:7 “En als gij gaat, preek, zeggend: ‘Het koninkrijk van de hemel is nabij.’ Yeshua vertelde veel parables over het koninkrijk van de hemel. Hij vergelijkt het met een schat.

Matteüs 13:44-47, “Nogmaals, het koninkrijk van de hemel is als een schat verborgen in een veld, die een mens vond en verborg; en uit vreugde daarover gaat hij en verkoopt alles wat hij heeft en koopt dat veld. “Nogmaals, het koninkrijk van de hemel is als een handelaar die mooie parels zocht, “die, toen hij één parel van grote waarde gevonden had, heenging en alles verkocht wat hij had en die kocht.

Matteüs 13:52 Toen zei Hij tot hen: “Daarom, elke in het koninkrijk van de hemel onderwezen Schriftgeleerde is als een gezinshoofd die uit zijn schat nieuwe en oude dingen tevoorschijn brengt.

Dit is wat ik in deze verzen zie. De schat die gevonden wordt is deze kennis: Yeshua is de Hogepriester in de orde van Melchizedek geworden, en dat maakt ons tot priesters die met Hem in de hemelse hoven dienendat koninkrijk waarvan aan Mozes op de berg Sinai het patroon gegeven werd en volgens precieze details gebouwd. Ofschoon wij een deel van dit hemelse koninkrijk zijn, verblijven wij nog steeds hier op aarde en de Thora instructies zijn onderdeel van de verborgen schat. Allicht ziet u in Matteüs 13:52 dat die Thora instructies de nieuwe (Melchizedek) en de oude (Shabbat, feesten, koosjer eten, etc.) omvatten.

O.k., terug naar de tabernakel. Wat was precies de taak van de priesters? De priesters moesten hen bijstaan die de offergave brachten zodat zij inniger met יהוה zouden worden. Zij waren verantwoordelijk voor het geestelijk welzijn van de natie. Ofschoon zij een apart gezette en uitverkoren positie hadden, waren zij eenvoudig knechten van het volk.

Matteüs 23:11 “Maar hij die de grootste onder jullie is, zal uw knecht zijn. Laat ons even naar het altaar kijken aangezien daar onze Thoraportie begint:

Vayikra 6:9 “Beveel Aaron en zijn zonen, zeggen: ‘Dit is de Thora voor het brandoffer: De brandoffergave zal de ganse nacht tot aan de morgen op de haard op het altaar zijn, en het vuur van het altaar zal daarop brandend gehouden worden. Herinner u dat de tabernakel uit het lichaam van Messiah bestaat. Daarom kan het altaar gezien worden als gemaakt met een aantal van deze levende stenen:

1 Petrus 2:5 gij ook wordt, als levende stenen, opgebouwd tot een geestelijk huis, een heilig priesterschap, om geestelijke offers te brengen, accepteerbaar voor Adonai door Messiah Yeshua.

יהוה ontstak Zelf het eerste vuur op het altaar (Vayikra 9:24), maar het moest brandend gehouden worden. Wat het vuur brandend hield was de bestendige gehoorzaamheid van het volk dat z'n offers bracht. Dit voorzag het vuur voor de volgende persoon van brandstof. De aanbidding van de ene voegde brandstof toe

voor de volgende. Daarom vertegenwoordigt het altaar eenheid en identificatie met Israel. Er is een ander belangrijk verschil tussen de Thoraportie van vorige week en die van deze week. De offergaven worden in een andere volgorde vermeld:

☐	Vayikra	Tzav
☐	Brand	Brand
☐	Graan	Graan
☐	Vrede	Zonde
☐	Zonde	Schuld
☐	Schuld	Vrede

Het vredeoffer is z'n plaats in het midden kwijtgeraakt en bevindt zich aan het einde. Waarom denkt u? Bedenk dat Vayikra gericht was tot degene die het offer bracht. Voor hem werden de offergaven in twee groepen verdeeld – de eerste drie zijn vrijwillig en de laatste twee zijn bevolen. Vanuit het perspectief van de Priester evenwel, vinden we twee andere verdelingen: die welke “allerheiligst” zijn en die welke “heilig” zijn. Het brand-, graan-, zonde-, en schuldoffer behoren allemaal tot de “allerheiligste”. Van de delen die gegeten kunnen worden, mag het “allerheiligste” slechts één dag gegeten en alleen binnen de grenzen van de Tabernakel. Het vredeoffer bevindt zich in een eigen categorie. De meeste offergaven waren in feite vredeoffergaven en deze Thoraportie richt veel aandacht op deze categorie.

Om onze studie van het vredeoffer te beginnen, laat ons teruggaan naar enkele details van vorige week over het vredeoffer:

Vayikra 3:3-5 ‘Daarna zal hij van het offer van de vredeoffergave hwhy een offergave met vuur aanbieden. Het vet dat de ingewanden bedekt en al het vet dat aan de ingewanden is, ‘de twee nieren en het vet dat daaraan bij de zijden is, en de vette kwab aan de lever boven de nieren, zal hij wegnemen; ‘en Aaron’s zonen zullen het branden op het altaar op het brandoffer dat op het hout is dat op het vuur is, als een offergave met vuur gebracht, een zoet aroma voor יהוה. Het vet wordt weggesneden waardoor de ingewanden zichtbaar worden ...

onze innerlijke motieven:

Hebreeën 4:12 Want het woord van Adonai is levend en krachtig, en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, zelfs doordringend tot de scheiding van ziel en geest, en van verbindingen en merg, en is een onderscheider van de gedachten en voornemens van het hart.

De nieren en lever zijn organen die samenwerken om het bloed te filteren om het te zuiveren. Het Hebreeuws woord voor nieren (כְּלִיָּה) is ook een woord voor de gedachten (Psalm 26:2, NBG vertaalt met “hart”), niet de emoties. Het denken is wat onze levens bestuurt en wij moeten dat op het altaar leggen om onze wil te onderwerpen aan יהוה’s wil. Iemand met een nierprobleem wordt vaak aangeraden om veel water te drinken. Terugkerend naar het “water van het Woord”, reinigt dat ons denken. Het Hebreeuws woord voor lever (כִּבְדָּ) is het woord voor zwaar, belangrijk of heerlijkheid. Wij moeten ook put onze eigen heerlijkheid op het altaar leggen opdat wij daarop Hem kunnen

verheerlijken. Laat ons in de lezing van deze week nu eens kijken naar de informatie die aan de priesters gegeven is betreffende het vredeoffer van dankzegging:

Vayikra 7:11-15 'Dit is de Thora van het offer van vredegeven die hij aan יהוה zal aanbieden: 'Indien hij het aanbiedt als een dankzegging, dan zal hij, met het offer van dankzegging, ongezuurde/ongegiste koeken gemengd met olie aanbieden, ongezuurde wafels gezalfd met olie, of koeken van gemengde tarwebloem gemengd met olie. 'Behalve de koeken, als zijn offergave zal hij met het offer van dankzegging, van zijn vredegeven, gezuurd/gegist brood aanbieden. 'En daarvan zal hij één koek aanbieden, van elke offergave, als een opheffende offergave aan יהוה. Het zal toekomen aan de priester die het bloed van het vredeoffer sprenkelt. ' Het vlees van het slachtoffer van zijn vredeoffer om dank te zeggen, zal dezelfde dag waarop het aangeboden is gegeten worden. Hij zal er niets van tot de morgen overlaten.

Deze verzen nemen zowat de draad op waar die in hoofdstuk 3 van Vayikra losgelaten werd. Er worden deze week eigenlijk drie verschillende soorten vredeoffergaven vernoemd.

- Dankzegging**
- Gelofte**
- Vrijwillig**

Onze studie zal zich richten op het dankzegging geven. Een dierlijke gave wordt met speciale graan/brood gaven aangeboden. יהוה heeft zelfs iets te zeggen over de manier we in dankzegging tot Hem naderen! Er zijn vier verschillende broden die aangeboden worden:

1 Korintiërs 10:17 Want wij, ofschoon velen, zijn één brood en één lichaam; want wij allen hebben deel aan dat ene brood.

Er is een interessant klein beeld hierin. Eerst en vooral zijn dit enkele van de redenen die ik vond waarom iemand een dankzegging offergave kan brengen:

- Dankbaarheid tot de Almachtige voor iemands welzijn**
- Overvloedige vreugde in hun leven**
- Verlossing uit groot gevaar**
- Voor יהוה's goedheid**

U kan dus zien dat de dankzegging offergave niet omwille van zonde gebracht werd, maar om algemene erkentelijkheid en dankbaarheid uit te drukken. In de gedachte van de gever was hij degene die boven op het altaar was ... zijn eigen leven afleggend, opdat hij (in rook) zou mogen opstijgen en één worden met de Almachtige.

Matteüs 16:25 "Want eenieder die verlangt zijn leven te redden zal het verliezen, maar eenieder die zijn leven voor Mijn zaak verliest zal het vinden.

Psalm 116:12-16, Wat zal ik vergelden aan יהוה voor al Zijn weldaden t.o.v. mij? Ik zal de beker van heil (Yeshua) opnemen, en de naam van יהוה aanroepen. Ik zal mijn geloften aan יהוה betalen, nu in de tegenwoordigheid van heel Zijn volk. Kostbaar is in de ogen van יהוה de dood van Zijn heiligen. Echt oh יהוה , ik ben Uw knecht; ik ben Uw knecht, de zoon van Uw dienstmeisje; Gij hebt mijn banden losgemaakt.

Nu zijn we nog niet klaar met dit verhaal. We hebben de dood van de heilige, die op het altaar zijn leven heeft opgegeven om יהוה's knecht te worden. Ook, volgens Vayikra 7:15, moest dit geofferd dier dezelfde dag helemaal opgegeten worden. Om dit allemaal te eten, zou hij een feest afkondigen met de priesters en iedereen in de Tempel die hij zou kunnen uitnodigen. Dit zou aan degene die het dankzeggings offergave bracht meer gelegenheden geven om zijn dankbaarheid te delen. De maaltijd zelf wordt onderdeel van het naderbij komen voor iedereen!

Psalm 107:22 Laat hen offeren de offers van dankzegging, en verkondig Zijn werken met vreugdebetoon. Wat is er nog meer over de vredeoffergaven die hen anders dan de andere maakt ? Ik vond iets heel interessant, ofschoon ik je niet alle redenen daarvoor kan geven. Het Hebreeuws woord voor slachtoffer, zevach (זֶבַח) lijkt alleen maar met één van de offergaven geïdentificeerd te worden ... de vredeoffergaven. In ons Grieks denken, lijken het allemaal slachtoffers te zijn... toch worden alle andere enkel als gaven (korban) aangeduid, of een manier van naderen. De vredeoffergave is ook een korban, maar waarom wordt het tot een slachtoffer uitgekozen? De wortel betekenis van het woord slachtoffer (zevach - זֶבַח) is volgens de Etymological Dictionary of Biblical Hebrew “voeden” of “dienen voor een hoger doel”.

Laat ons even naar enkele verzen kijken die dit woord gebruiken:

Exodus 12:10 ‘Gij zult er niets van tot de morgen overlaten, en wat ervan overblijft tot de morgen zult gij met vuur verbranden...²⁷ “dat zult gij zeggen, ‘Het is het Passeerslachtoffer (zevach - זֶבַח) van יהוה, die voorbij ging aan de huizen van de kinderen van Israel in Egypte toen Hij de Egyptenaren sloeg en onze gezinnen bevrijdde.’ “Derhalve boog het volk z'n hoofd en aanbad.

Dit slachtoffer (zevach) is het Passeerlam! Wat zegt de Schrift nog meer over dit slachtoffer?

Exodus 23:18 “Gij zult het bloed van Mijn slachtoffer niet met gezuurd brood aanbieden; noch zal het vet van Mijn slachtoffer tot de morgen overblijven.

Merkt u de overeenkomsten op tussen het vrede/dankzegging slachtoffergave en het Passeerlam slachtoffer? Beide moesten gegeten worden op de dag dat zij geslacht werden. Beide worden met brood gegeten, alhoewel het Passeerlam enkel met ongezuurd/ongegist brood gegeten wordt.

Nu is er nog iets anders dat u misschien niet opgevallen is. Het Passeerlam slachtoffer is het enige slachtoffer in de Schrift dat “Mijn Slachtoffer” genoemd wordt.

Is er een verband tussen het Passeerlam en de Vredeoffergave? Als dat zo is, kunnen we enkele interessante vaststellingen doen.

In Vayikra 6:9 (6:2 volgens Hebreeuwse versnummering), heeft het woord dat met “haard” of “brandend” vertaald is, twee kleinere letters zodat het volgende Hebreeuws woord ontstaat: מוקדה

Onregelmatige letters hebben altijd een speciale verborgen onderwijzing. Dit vers is de enige plaats in de Schrift waar dit woord voor komt. De haard was het middelpunt van de Hebreeuws familiaal leven. Ik zou willen suggereren dat deze haard ons terugwijst naar de individuele familiehaard waarop het Passeerlam gebraden werd. Enkel ongezuurd brood mocht met het Passeerlam gegeten worden. Dit kan betekenis hebben aangezien het יהוה's slachtoffer is. Onze vredeoffergave wordt gegeten met gegist en ongegist brood.

Nu, bedenk dat de vredeoffergaven gegeten worden door degene die de offergave brengt en met anderen gedeeld als een soort maaltijd. De Israëlieten deelden ook in een gelijkaardig maal vóór de uittocht van de Exodus. Is het te vergezocht te suggereren dat Yeshua als het vrede gevende Passeerlam Zijn discipelen vroeg met Hem te feesten? Inderdaad stond Hij op het punt Zichzelf op te offeren.

Johannes 6:53-56, Toen zei Yeshua tot hen, “Ten stelligste, I zeg tot jullie, tenzij jullie het vlees van de Zoon des Mensen eten en Zijn bloed drinken, hebben jullie geen leven in jullie. “Wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt heeft eeuwig leven, en Ik zal hem oprichten op de laatste dag. “Want Mijn vlees is inderdaad voedsel, en Mijn bloed is inderdaad drank. “Hij die Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt vertoeft in Mij, en Ik in hem.

Laat ons proberen om de vrede/dankzeggingsoffergave en het Passeerlam samen te vatten:

□ Van de 5 soorten tabernakeloffergaven, worden enkel de Vrede offergaven slachtoffers genoemd (Zevach - זבח)

□ De Passeerlammeren van Exodus 12 werden slachtoffers genoemd (Zevach - זבח) Eigenlijk noemde יהוה het lam, “Zijn slachtoffer”. De familie at het offerlam, niets mocht tot de morgen overblijven, gegeten met ongezuurd brood (passend voor יהוה's slachtoffer) Israëlieten moesten deze dag “herdenken” (Exodus 13:3)

□ De Vredeoffergave/dankzeggingsoffergave. Degene die de offergave bracht deelde zijn feest, er mocht niets overblijven tot de morgen. De offergave wordt de vervanging voor de gever - De rook van zijn goede motieven stijgen op naar de hemel Gegeten met ongezuurd en gezuurd brood (passend voor slachtoffer van de mens) “Herdenking” en dankbaar zijn voor יהוה's goedheid

□ Yeshua's Passeren

Feest gedeeld

Weerom, Yeshua zal Vader's slachtoffer worden - “Zijn slachtoffer” - Yeshua zei dat zij moesten eten “Zijn vlees” (Hij offert Zichzelf op om de Vredeoffergave te worden) gegeten met ongezuurd brood. Deze maaltijd moest een herinnering zijn (1 Kor. 11:24)

Ik hoop dat je de verbindingen kunt zien tussen het Passeerlam en de Vredeoffergave. Door “Zijn vlees” aan te bieden... de Vredeoffergave... bij het

Passeermaal, bood Yeshua Zijn volgelingen “Vrede” aan. Ga het allereerste woord na dat Hij tot hen zei toen Hij Zich na Zijn opstanding aan de discipelen toonde:

Johannes 20:19-21 ... de deuren waren gesloten waar de discipelen vergaderd waren, uit angst voor de Joden, Yeshua kwam en stond in het midden, en zei tot hen, “Vrede zij met jullie.”... de discipelen waren blij toen zij Adonai zagen. Dus zei Yeshua nogmaals tot hen:
“Vrede aan jullie! Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook jullie.”

En weer...

Johannes 20:26 En na acht dagen waren Zijn discipelen weer binnen, en Thomas met hen. Yeshua kwam, de deuren gesloten zijnde, en stond in het midden, en zei, “Vrede aan jullie!” De discipelen gingen met de boodschap verder:

Handelingen 10:36 “Het woord dat Yah zond tot de kinderen van Israel, vrede predikend door Messiah Yeshua – Hij is Adonai van allen.

Romeinen 5:1 Daarom, gerechtvaardigd geworden door geloof, hebben wij vrede met Yah door onze Adonai Messiah Yeshua,

Galaten 1:3 Genade aan jullie en vrede van Yah de Vader en onze Adonai Messiah Yeshua, Vandaag zijn wij de tempel van יהוה. Wij moeten verdergaan met de vredeoffergave van dankzegging aan te bieden, het goede nieuws te delen met anderen (misschien bij een maaltijd):

2 Korintiërs 2:14 Nu dank zij aan Yah die ons altijd in overwinning leidt in Messiah, en door ons de geur van Zijn kennis in elke plaats verspreidt.

Hebreeën 13:15 Daarom laat ons door Hem onophoudelijk de opoffering van lof tot Yah aanbieden, dat is, de vrucht van onze lippen, dank gevend aan Zijn naam.

Colossenzen 3:15 En laat de vrede van Yah in jullie harten regeren, waartoe jullie ook geroepen werden in één lichaam; en wees dankbaar.

Hebreeën 12:14 Jaag vrede na met alle mensen, en heiligheid, waar zonder niemand Adonai zal zien:

Is het zomaar een wonder als wij de vrede van יהוה nastreven, omdat de vijand het begrip van vrede in onze wereld misvormd heeft? Denk aan de zogenaamde “vredeverdragen” die we met onze vijanden sluiten... het land van de Almachtige weggevend en Zijn verlangens negerend. Een wereld die onbekwaam is om vrede te bewerken ziet de weloverwogen slachting van menselijke “slachtoffers”. De Thora geboden voor het gesprenelde bloed worden vervangen door de plassen bloed van onschuldige kinderen, bejaarden, en zelfs jongeren in hun school die met Thoraonderzoek bezig zijn. Ingezetenen van fanatieke Islamitische gemeenschappen delen snoep uit en “danken” voor deze moorden. Echt, de wereld werd ondersteboven gekeerd. Toch vinden we hoop in Zijn beloften!

אַטאַסִיטִי 263-4, Gij zult hem in volkomen vrede (shalom, shalom) bewaren, Wiens gedachte op U gevestigd is, Omdat hij op U vertrouwt. 4 Vertrouw op יהוה voor altijd, want in YAH (יה), יהוה, is eeuwige kracht.

Philippenzen 4:7 en de vrede van Yah, die alle begrip overstijgt, zal uw harten en gedachten bewaren door Messiah Yeshua.

Shabbat Shalom!
Ardelle

Psalm 100:4 Gaat in Zijn poorten met dankzegging, en in Zijn voorhoven met lof.
Wees dankbaar tot Hem, en zegen Zijn Naam!
Baruch HaShem, יהוה!